

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 752/2015
23.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ј., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. С.Н., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 1К бр. 50/14 од 09.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 364/15 од 26.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ј., адв. С.Н., у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 1К бр. 50/14 од 09.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 364/15 од 26.05.2015. године, док се захтев у осталом делу, **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву 1К бр. 50/14 од 09.03.2015. године окривљени М.Ј., оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време проведено у задржавању од 28.01.2014. године до 30.01.2014. године. Према окривљеном је изречена и мера безбедности обавезног лечења наркомана и одлучено да се иста изврши у заводу за извршење казне или одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем али не дуже од три године, а време проведено у установи за лечење урачунаће се окривљеном у казну затвора. Истом пресудом, од окривљеног су одузете четири капсуле препарата „трамадол“ и одлучено да ће се исте уништити, а затим и имовинска корист у износу од 1.900,00 динара прибављена извршењем

кривичног дела коју је окривљени обавезан да уплати у буџет Републике Србије као и судски паушал у износу од 5.000,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде док ће суд о трошковима кривичног поступка одлучити посебним решењем.

Истом пресудом окривљени А.Ђ. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Према окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана на слободи и одлучено да ће иста трајати док постоји потреба за лечењем али не дуже од три године, а ако се окривљени без оправданог разлога не подвргне лечењу на слободи или лечење самовољно напусти суд ће одредити да се мера принудно изврши у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи. Од окривљеног је одузето 20 капсула препарата „трамадол“ и одлучено да ће исте бити уништене. Окривљени А.Ђ. је обавезан да плати суду паушал у износу од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде као и трошкове кривичног поступка о чијем износу ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 364/15 од 26.05.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Ј., а првостепена пресуда у односу на овог окривљеног, потврђена, док је у осталом делу пресуда остала неизмењена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 1К бр. 50/14 од 09.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 364/15 од 26.05.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Ј., адв. С.Н., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП док из образложења захтева произилази да је исти поднет и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачке 1), 2) и 3) ЗКП, с' предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и утврди повреду закона на коју се указује у захтеву за заштиту законитости.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. Законика о кривичном поступку). На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ј., адв. С.Н. у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП је неоснован, док је у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачке 2) и 3) ЗКП, недозвољен.

Бранилац окривљеног М.Ј., као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП уз образложење да су правноснажне пресуде засноване на доказима на којима се према одредбама Законика о кривичном поступку пресуда не може заснивати. Као незаконите доказе бранилац у захтеву означава исказ окривљеног А.Ђ. дат на записнику пред овлашћеним службеним лицима ПУ Краљево у својству осумњиченог, без присуства браниоца, које је суд, по ставу браниоца, морао издвојити из списка предмета као и службену белешку о обавештењу примљеном од грађанина - сведока Н.С., која је, како то бранилац посебно истиче, прибављена супротно одредбама члана 68. став 1. и 85. став 5. ЗКП, коју је такође требало издвојити из списка предмета.

Истакнуте наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног М.Ј. је неосновано истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 4 пасус 2 и 3 образложења пресуде дао јасне и аргументоване разлоге о томе да службена белешка о обавештењу примљеном од грађанина - касније сведока Н.С., није коришћена као доказ и на њему није заснована пресуда. Исказ окривљеног А.Ђ. дат пред ОСЈ ПУ у Краљево у својству осумњиченог, без присуства браниоца, на записнику Ку бр. Пу 532/14 од 28.01.2014. године, није доказ на коме је суд засновао своју пресуду јер је окривљени А.Ђ. саслушан у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и на записнику Кт бр. 9/14 од 11.02.2014. године пред јавним тужиоцем, а затим саслушан и на главном претресу, па с`обзиром на друге доказе очигледно је да би иста пресуда била донета и без наведеног доказа о чему је јасне разлоге дао другостепени суд, а које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Надаље, бранилац окривљеног М.Ј. у поднетом захтеву за заштиту законитости указује и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачке 2) и 3) ЗКП.

Међутим, одребом члана 485. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима које у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог

ванредног правног лека, по основу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачке 2) и 3) ЗКП, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ј., у том делу, недозвољен.

С`тога је Врховни касациони суд, из изнетих разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, сходно одредби члана 491. став 1. и став 2. ЗКП, одбио као неоснован, а у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачке 2) и 3) ЗКП, сходно одредби члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**